

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI I PRACY¹⁾

z dnia 15 grudnia 2004 r.

w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi

Na podstawie art. 46 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. — Prawo energetyczne (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady:

- 1) kształtowania taryf przez przedsiębiorstwo energetyczne prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, przesyłania i dystrybucji lub obrotu paliwami gazowymi oraz magazynowania paliw gazowych;
- 2) kalkulacji cen i stawek opłat;
- 3) rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi.

¹⁾ Minister Gospodarki i Pracy kieruje działem administracji rządowej — gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki i Pracy (Dz. U. Nr 134, poz. 1428).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 203, poz. 1966 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 34, poz. 293, Nr 91, poz. 875, Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. — Prawo energetyczne;
- 2) układzie pomiarowym — należy przez to rozumieć gazomierze i inne urządzenia pomiarowe lub rozliczeniowo-pomiarowe, a także układy połączeń między nimi, służące do pomiaru ilości pobranych lub dostarczonych do sieci paliw gazowych i dokonywania rozliczeń w jednostkach objętości lub energii;
- 3) grupie taryfowej — należy przez to rozumieć grupę odbiorców pobierających paliwa gazowe z sieci gazowej lub korzystających z usług związanych z zaopatrzeniem odbiorców w te paliwa, dla których stosuje się jeden zestaw cen lub stawek opłat i warunków ich stosowania;
- 4) charakterystyce odbioru paliwa gazowego — należy przez to rozumieć określone w umowie lub rzeczywiste wielkości charakteryzujące w szczególności:
  - a) roczną ilość odbieranego paliwa gazowego i nierównomierność jego poboru w czasie,
  - b) godzinową lub dobową moc,

- c) ciśnienie w miejscu dostarczania paliwa gazowego;
- 5) mocy umownej — należy przez to rozumieć maksymalną godzinową możliwość odebrania w danym roku paliwa gazowego, określoną w umowie sprzedaży paliw gazowych lub umowie o świadczenie usług przesyłowych;
- 6) subsydiowaniu skrośnym — należy przez to rozumieć pokrywanie kosztów dotyczących jednego rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej lub jednej grupy odbiorców przychodami pochodzącymi z innego rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej lub od innej grupy odbiorców;
- 7) pozyskaniu paliw gazowych — należy przez to rozumieć zakup paliw gazowych oraz wydobycie, wytwarzanie i przetwarzanie paliw gazowych;
- 8) pojemności czynnej magazynu — należy przez to rozumieć maksymalną ilość paliw gazowych możliwą do odebrania w ciągu jednego cyklu pracy magazynu przy zachowaniu bezpieczeństwa pracy magazynu;
- 9) okresie regulacji — należy przez to rozumieć okres obowiązywania współczynnika korekcyjnego, o którym mowa w § 27 ust. 2.

Rozdział 2

Szczegółowe zasady kształtowania taryf

§ 3. Przedsiębiorstwo energetyczne opracowuje taryfę w sposób zapewniający:

- 1) pokrycie kosztów uzasadnionych w zakresie określonym w art. 45 ustawy;
- 2) ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen;
- 3) eliminowanie subsydiowania skrośnego.

§ 4. Przedsiębiorstwo energetyczne kształtuje taryfę odpowiednio do zakresu prowadzonej działalności gospodarczej związanej z zaopatrzeniem w paliwa gazowe, rodzaju odbiorców i ich zapotrzebowania na te paliwa.

§ 5. 1. Taryfa powinna, odpowiednio do prowadzonej przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej, określać:

- 1) grupy taryfowe;
- 2) rodzaje oraz wysokość cen i stawek opłat, a także warunki ich stosowania;
- 3) bonifikaty z tytułu niedotrzymania parametrów jakościowych paliw gazowych;
- 4) opłaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców;
- 5) opłaty za nielegalny pobór paliw gazowych.

2. Określone w taryfie ceny i stawki opłat różnicuje się dla poszczególnych grup taryfowych, odpowiednio do kosztów uzasadnionych.

3. Taryfę kształtuje się w taki sposób, aby odbiorca mógł na jej podstawie obliczyć należność odpowiadającą zakresowi usług związanych z zaopatrzeniem w paliwa gazowe, określonemu w umowie sprzedaży paliw gazowych, umowie o świadczenie usług przesyłowych lub usług magazynowania paliw gazowych.

§ 6. 1. Określone w taryfie warunki stosowania cen i stawek opłat ustala się z uwzględnieniem standardów jakościowych obsługi odbiorców, określonych w umowie sprzedaży, umowie o świadczenie usług przesyłowych, umowie o świadczenie usług magazynowania paliw gazowych albo w odrębnych przepisach.

2. Warunki, o których mowa w ust. 1, powinny określać w szczególności:

- 1) zakres świadczonych usług dla odbiorców w poszczególnych grupach taryfowych;
- 2) standardy jakościowe obsługi odbiorców;
- 3) sposób obliczania opłat w przypadku uszkodzenia układu pomiarowo-rozliczeniowego.

§ 7. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem paliw gazowych ustala w taryfie:

- 1) ceny paliw gazowych;
- 2) bonifikaty z tytułu niedotrzymania parametrów jakościowych dostarczanych paliw gazowych;
- 3) opłaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją paliw gazowych ustala w taryfie:

- 1) stawki opłat za przyłączenie do sieci przesyłowej i rozdzielczej;
- 2) stawki opłat za świadczenie usług przesyłowych sieciami przesyłowymi lub rozdzielczymi;
- 3) stawki opłat abonamentowych;
- 4) bonifikaty z tytułu niedotrzymania parametrów jakościowych dostarczanych paliw gazowych;
- 5) opłaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców;
- 6) opłaty za nielegalny pobór paliw gazowych.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem paliwami gazowymi ustala w taryfie:

- 1) ceny paliw gazowych;
- 2) stawki opłat abonamentowych;

- 3) bonifikaty z tytułu niedotrzymania parametrów jakościowych dostarczanych paliw gazowych;
- 4) opłaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców.

4. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją paliw gazowych oraz obrotem tymi paliwami ustala w taryfie jedną stawkę opłaty abonamentowej dla obydwu rodzajów prowadzonej działalności gospodarczej.

5. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się magazynowaniem paliw gazowych ustala w taryfie:

- 1) stawki opłat za usługi magazynowania paliw gazowych;
- 2) bonifikaty z tytułu niedotrzymania standardów jakości świadczonych usług magazynowania paliw gazowych;
- 3) opłaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców.

§ 8. Podział odbiorców na grupy taryfowe jest dokonywany według następujących kryteriów:

- 1) przyłączenia do sieci przesyłowej lub rozdzielczej;
- 2) rodzaju pobieranego paliwa gazowego;
- 3) wielkości i charakterystyki odbioru paliwa gazowego;
- 4) systemu rozliczeń;
- 5) niezawodności i ciągłości świadczonych usług i ponoszonych z tego tytułu kosztów.

§ 9. Wyodrębnione w taryfie ceny i stawki opłat dla grup taryfowych mogą być różnicowane, z uwzględnieniem podziału roku na okresy czasowe oraz ze względu na koszty uzasadnione dostarczania paliw gazowych w tych okresach.

Rozdział 3

Szczegółowe zasady kalkulacji cen i stawek opłat

§ 10. Koszty uzasadnione, na podstawie których oblicza się ceny i stawki opłat dla pierwszego roku okresu regulacji, zwanego dalej „rokiem bazowym”, określa się na podstawie planowanych rocznych kosztów:

- 1) prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie zaopatrzenia w paliwa gazowe, w tym kosztów finansowych związanych z obsługą kredytów bankowych, z wyłączeniem odsetek i opłat za nieterminowe realizowanie zobowiązań;
- 2) modernizacji i rozwoju oraz kosztów związanych z realizacją inwestycji z zakresu ochrony środowiska i związanych z tym kosztów finansowych.

§ 11. 1. Koszty, o których mowa w § 10 pkt 1, ustala się zgodnie z art. 44 i 45 ustawy w sposób umożli-

wiający ustalenie kosztów stałych i kosztów zmiennych, planowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne dla poszczególnych rodzajów działalności gospodarczej, z uwzględnieniem źródeł tych kosztów.

2. Podstawą oceny kosztów, o których mowa w ust. 1, są porównywalne koszty, poniesione w roku kalendarzowym poprzedzającym rok bazowy, określone na podstawie sprawozdania finansowego, zbadanego zgodnie z przepisami o rachunkowości.

3. Koszty, o których mowa w § 10 pkt 1, określa się, przyjmując planowane dla roku bazowego ilości dostarczanych paliw gazowych, wielkości mocy umownej i ilości układów pomiarowych.

§ 12. 1. Koszty wynikające z inwestycji modernizacyjnych, rozwojowych i z zakresu ochrony środowiska, o których mowa w § 10 pkt 2, ustala się jako roczne koszty związane z eksploatacją urządzeń i instalacji, przekazywanych do eksploatacji po zakończeniu tych inwestycji.

2. Koszty, o których mowa w ust. 1, ustala się na podstawie obowiązującego dla przedsiębiorstwa planu inwestycji oraz określonego w tym planie sposobu finansowania i harmonogramu realizacji poszczególnych przedsięwzięć inwestycyjnych w zakresie:

- 1) wytwarzania i magazynowania paliw gazowych — planu inwestycji rozwojowych, modernizacyjnych i związanych z ochroną środowiska dla źródeł i magazynów paliw gazowych;
- 2) przesyłania i dystrybucji paliw gazowych — planu rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe, o którym mowa w art. 16 ust. 1 ustawy.

3. Koszty związane z eksploatacją urządzeń i instalacji przekazywanych do eksploatacji w wyniku inwestycji rozwojowych, modernizacyjnych i z zakresu ochrony środowiska, o których mowa w ust. 1 i 2, obejmują w szczególności:

- 1) odpisy amortyzacyjne, obliczone zgodnie z przepisami dla środków trwałych przekazywanych do eksploatacji w wyniku inwestycji rozwojowych, modernizacyjnych i z zakresu ochrony środowiska;
- 2) odsetki od kredytów zaciągniętych na realizację tych inwestycji oraz koszty finansowe związane z obsługą tych kredytów;
- 3) koszty kalkulacyjne związane z eksploatacją nowych urządzeń i instalacji w zakresie kosztów robocizny, materiałów, transportu, remontów i innych kosztów, wynikających z rodzaju urządzeń i instalacji oraz warunków ich pracy.

4. W planowanych kosztach rozwoju, stanowiących podstawę kalkulacji stawek opłat za usługi przesyłowe, nie uwzględnia się kosztów wynikających z nakładów inwestycyjnych stanowiących podstawę do obliczenia stawek opłat za przyłączenie do sieci.

§ 13. Koszty stanowiące podstawę kalkulacji cen i stawek opłat ustalonych w taryfie mogą obejmować koszty współfinansowania przez przedsiębiorstwo energetyczne przedsięwzięć i usług, o których mowa w art. 45 ust. 2 i 3 ustawy.

§ 14. 1. Koszty wspólne dla wszystkich lub kilku grup taryfowych oraz koszty wspólne dla wszystkich lub kilku rodzajów prowadzonej przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej, w tym koszty modernizacji i rozwoju oraz ochrony środowiska, dzieli się na poszczególne grupy taryfowe i na poszczególne rodzaje prowadzonej działalności gospodarczej, zgodnie z przyjętą w przedsiębiorstwie metodą podziału kosztów i zachowaniem należytej staranności w sposobie zaliczania tych kosztów do poszczególnych grup taryfowych.

2. Metoda podziału kosztów, zasady ewidencji kosztów oraz podział odbiorców na grupy taryfowe nie mogą ulec zmianie w okresie regulacji.

§ 15. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem paliw gazowych kalkuluje ustalone w taryfie ceny paliw gazowych na podstawie kosztów uzasadnionych wytwarzania paliw gazowych w źródłach własnych i instalacjach.

§ 16. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją paliw gazowych ustala w taryfie stawki opłat za przyłączenie do sieci:

- 1) odrębnie dla sieci przesyłowej lub rozdzielczej, w zależności od średnicy odcinków sieci służących do przyłączenia i rodzaju stosowanych materiałów;
- 2) przy zastosowaniu standardowych elementów odcinków sieci i wykonaniu przyłączenia w warunkach standardowych.

2. Do warunków standardowych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, zalicza się wykonanie przyłączenia:

- 1) w wykopie otwartym, na terenie bez nawierzchni utwardzonej;
- 2) w wykopie otwartym, na terenie z nawierzchnią utwardzoną;
- 3) przeciskiem, bez naruszania nawierzchni.

§ 17. 1. Stawki opłat za przyłączenie do sieci, o których mowa w § 16 ust. 1, kalkuluje się na podstawie jednej czwartej średniorocznych nakładów inwestycyjnych na budowę odcinków sieci służących do przyłączenia podmiotów ubiegających się o przyłączenie, określonych w obowiązującym dla przedsiębiorstwa energetycznego planie rozwoju, o którym mowa w art. 16 ust. 1 ustawy.

2. W nakładach, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się wydatki ponoszone na wykonanie prac projektowych oraz geodezyjnych, uzgodnienia dokumentacji, uzyskania pozwolenia na budowę, budowę standardowych elementów odcinków sieci, nadzoru

budowlanego, robót budowlano-montażowych wraz z niezbędnymi próbami oraz opłaty za zajęcie terenu.

3. Do standardowych elementów odcinków sieci, o których mowa w ust. 2, zalicza się:

- 1) układ włączeniowy, rurę przewodową, zasuwę odcinającą, złącze izolacyjne lub połączenia typu polietylen-stal na przyłączy polietylenowym, kurek główny oraz reduktor ciśnienia gazu o przepustowości do 10 m³/h, rury ochronne na skrzyżowaniu z innym uzbrojeniem podziemnym — przy przyłączeniu do sieci rozdzielczej;
- 2) rurę przewodową, złącze izolacyjne, dwa układy zaporowo-upustowe, rury ochronne na skrzyżowaniach z innym uzbrojeniem podziemnym — przy przyłączeniu do sieci przesyłowej.

§ 18. Stawki opłat za usługi przesyłowe w sieciach:

- 1) przesyłowych — kalkuluje się jako stawki dystansowe lub grupowe;
- 2) rozdzielczych — kalkuluje się jako stawki grupowe.

§ 19. 1. Stawki opłat za usługi przesyłowe, o których mowa w § 18, kalkuluje się jako stawki opłaty zmiennej i stawki opłaty stałej na podstawie kosztów uzasadnionych dostarczania paliw gazowych odbiorcom zaliczanym do poszczególnych grup taryfowych.

2. Stawki opłaty stałej mogą być różnicowane odpowiednio do charakterystyki odbioru paliw gazowych i potrzeb ich magazynowania.

3. Dla odbiorców przyłączonych do sieci rozdzielczej stawki grupowe za usługi przesyłowe kalkuluje się na podstawie łącznych kosztów, ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne w związku z przesyłaniem i dystrybucją paliw gazowych od źródła gazu do odbiorcy.

§ 20. 1. Stawki opłaty zmiennej za usługi przesyłowe kalkuluje się na podstawie kosztów zmiennych określonych dla danej grupy taryfowej, w szczególności kosztów:

- 1) zakupu paliw gazowych w ilości niezbędnej do pokrycia różnicy między ilością paliw gazowych wprowadzoną do sieci gazowej a ilością paliw gazowych pobraną z sieci przez odbiorców;
- 2) utrzymania parametrów jakości dostarczanych paliw gazowych poprzez zapewnienie niezbędnych rezerw tych paliw w źródłach i magazynach oraz zdolności przesyłowych w sieciach własnych i innych podmiotów.

2. Stawki opłaty stałej za usługi przesyłowe kalkuluje się na podstawie kosztów stałych określonych dla danej grupy taryfowej, w szczególności kosztów:

- 1) eksploatacji, odtworzenia, modernizacji i rozbudowy sieci gazowej, z wyłączeniem kosztów, o których mowa w art. 7 ust. 6 ustawy;

- 2) przesyłania paliw gazowych sieciami gazowymi o innych parametrach i sieciami innych przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem i dystrybucją paliw gazowych;
- 3) rezerwowania przesyłania paliw gazowych sieciami gazowymi o innych parametrach i sieciami innych przedsiębiorstw, o których mowa w pkt 2;
- 4) magazynowania paliw gazowych;
- 5) budowy i eksploatacji układów pomiarowych oraz wykorzystania infrastruktury technicznej, koniecznych dla zapewnienia dostarczania paliw gazowych.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne uwzględnia w kalkulacji stawek opłaty zmiennej za usługi przesyłowe część kosztów stałych, które nie zostaną pokryte stawkami opłat stałych, ustalonych zgodnie z art. 45 ust. 5 ustawy.

§ 21. 1. Stawki opłaty zmiennej dystansowe lub grupowe kalkuluje się na jednostkę paliwa gazowego odbieranego z sieci, w miejscu jego dostarczenia, przez przedsiębiorstwo energetyczne, jako stawki niezależne od odległości przesyłania tego paliwa oraz mocy umownej.

2. Stawki opłaty stałej dystansowej kalkuluje się na jednostkę mocy umownej i jednostkę długości sieci służącej do przesyłania paliwa gazowego, od miejsca jego pozyskania do miejsca odbioru tego paliwa przez odbiorcę.

3. Stawki opłaty stałej grupowej kalkuluje się na jednostkę mocy umownej, z zastrzeżeniem § 34 pkt 3.

§ 22. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją paliw gazowych kalkuluje w taryfie stawki opłat abonamentowych — na podstawie kosztów uzasadnionych świadczenia usług obejmujących: odczytywanie wskazań układów pomiarowych, wystawianie faktur, obliczanie i pobieranie należności za dostarczone paliwo gazowe, a także czynności związane z kontrolą układów pomiarowych, dotrzymywania warunków umów i prawidłowości rozliczeń, jako iloraz tych kosztów i liczby układów pomiarowo-rozliczeniowych.

§ 23. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją paliw gazowych może ustalić w taryfie stawki opłat i zasady obliczania opłat, pobieranych za dodatkowe usługi lub czynności, wykonywane na dodatkowe zlecenie przyłączonego podmiotu.

2. Stawki opłat, o których mowa w ust. 1, kalkuluje się na podstawie kosztów uzasadnionych realizacji usług lub wykonywanych czynności, w sposób eliminujący subsydiowanie skrośne.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1, ustala się za:

- 1) przerwanie i wznowienie dostarczania paliw gazowych;

- 2) sprawdzanie prawidłowości wskazań układu pomiarowego;
- 3) usługi pogotowia gazowego.

§ 24. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem paliwami gazowymi kalkuluje ustalone w taryfie:

- 1) ceny paliw gazowych — na podstawie kosztów uzasadnionych pozyskania tych paliw oraz własnych kosztów uzasadnionych prowadzonej działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami gazowymi;
- 2) stawki opłat abonamentowych — na podstawie kosztów uzasadnionych świadczenia usług, obejmujących: odczytywanie wskazań układów pomiarowych, wystawianie faktur, obliczanie i pobieranie należności za dostarczone paliwo gazowe, a także za czynności związane z kontrolą układów pomiarowych, dotrzymywania warunków umów i prawidłowości rozliczeń, jako iloraz tych kosztów i liczby układów pomiarowo-rozliczeniowych.

2. Własne koszty uzasadnione ustala się na podstawie kosztów prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami gazowymi, w tym kosztów:

- 1) handlowej obsługi odbiorców, z wyłączeniem kosztów uwzględnionych w stawkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2;
- 2) finansowych.

§ 25. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się magazynowaniem paliw gazowych ustala:

- 1) stawki opłaty zmiennej za usługi magazynowania — na podstawie kosztów uzasadnionych zmiennych, zależnych od ilości paliwa gazowego zatłaczanego do magazynu i odbieranego z tego magazynu;
- 2) stawki opłaty stałej za usługi magazynowania — na podstawie kosztów uzasadnionych stałych zależnych od zamówionej pojemności czynnej magazynu i zamawianej mocy odbioru paliw gazowych z magazynu.

§ 26. Przy ustalaniu wysokości cen i stawek opłat, o których mowa w § 7, obliczonych w sposób określony w § 15 i 18—25, dopuszcza się uwzględnienie zysku, którego wysokość wynika z analizy nakładów na przedsięwzięcia inwestycyjne ujęte w planach, o których mowa w § 12 ust. 2, przy zapewnieniu ochrony interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen.

§ 27. 1. W celu określenia dopuszczalnych zmian cen i stawek opłat na dany rok okresu regulacji przedsiębiorstwo energetyczne ustala ceny wskaźnikowe dla poszczególnych rodzajów prowadzonej działalności gospodarczej.

2. Ceny wskaźnikowe dla poszczególnych rodzajów prowadzonej działalności gospodarczej obliczone

dla danego roku obowiązywania taryfy muszą spełniać warunek określony wzorem:

$$Cw_{pn} \leq Cw_{pn-1} \times [1 + (RPI - X)/100]$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- Cw_{pn} — cenę wskaźnikową dla danego rodzaju działalności gospodarczej w danym roku obowiązywania taryfy;
- Cw_{pn-1} — cenę wskaźnikową dla danego rodzaju działalności gospodarczej w roku poprzedzającym dany rok obowiązywania taryfy;
- RPI — średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w roku kalendarzowym poprzedzającym dany rok obowiązywania taryfy, określony w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” [w %];
- X — współczynnik korekcyjny, określający projektowaną poprawę efektywności funkcjonowania przedsiębiorstwa energetycznego oraz zmianę warunków prowadzenia przez nie danego rodzaju działalności gospodarczej [w %]. Współczynnik korekcyjny na pierwszy rok obowiązywania taryfy uwzględnia się w cenach i stawkach opłat zawartych w taryfach.

3. Cenę wskaźnikową, o której mowa w ust. 2, ustala się w zakresie:

- 1) wytwarzania paliw gazowych — jako średnią cenę sprzedanych paliw gazowych, stanowiącą iloraz kalkulacyjnych przychodów z ich sprzedaży, określonych na podstawie cen tych paliw planowanych w taryfie na dany rok jej obowiązywania oraz ilości sprzedaży z uwzględnieniem charakterystyki odbioru paliw gazowych przyjętej do kalkulacji taryfy dla roku bazowego, do ilości sprzedaży przyjętej do kalkulacji taryfy dla roku bazowego;
- 2) obrotu paliwami gazowymi — jako średnią cenę sprzedanych paliw gazowych, stanowiącą iloraz kalkulacyjnych przychodów z ich sprzedaży, określonych na podstawie cen tych paliw oraz stawek opłat abonamentowych planowanych w taryfie na dany rok jej obowiązywania oraz ilości sprzedaży z uwzględnieniem charakterystyki odbioru paliw gazowych przyjętej do kalkulacji taryfy dla roku bazowego, do ilości sprzedaży przyjętej do kalkulacji taryfy dla roku bazowego;
- 3) przesyłania i dystrybucji paliw gazowych — jako średnią cenę przesyłania paliw gazowych, stanowiącą iloraz kalkulacyjnych przychodów ze sprzedaży usług przesyłowych oraz stawek opłat abonamentowych, wyliczanych według stawek opłat planowanych w taryfie na dany rok jej obowiązywania oraz ilości sprzedaży tych usług z uwzględnieniem charakterystyki odbioru paliw gazowych w roku bazowym, do ilości dostaw paliw gazowych przyjętej do kalkulacji taryfy dla roku bazowego;
- 4) magazynowania paliw gazowych — jako średnią cenę magazynowania paliw gazowych, stanowią-

cą iloraz kalkulacyjnych przychodów ze sprzedaży usług magazynowania, wyliczanych według stawek opłat planowanych w taryfie na dany rok jej obowiązywania oraz ilości sprzedaży tych usług z uwzględnieniem charakterystyki odbioru paliw gazowych w roku bazowym, do pojemności czynnej magazynów przyjętej do kalkulacji taryfy dla roku bazowego.

4. Cenę wskaźnikową dla roku poprzedzającego dany rok, o której mowa w ust. 2, dla prowadzonej działalności gospodarczej oblicza się odpowiednio, w sposób określony w ust. 3, na podstawie cen i stawek opłat ustalonych w taryfie stosowanej w roku poprzedzającym dany rok oraz ilości sprzedaży paliw gazowych z uwzględnieniem charakterystyki odbioru tych paliw przyjętej do kalkulacji taryfy dla roku bazowego.

5. W przychodach, o których mowa w ust. 3 oraz § 28 ust. 2, nie uwzględnia się przychodów uzyskanych z opłat za:

- 1) przyłączenie podmiotów do sieci;
- 2) usługi i czynności, o których mowa w § 23 ust. 1;
- 3) nielegalny pobór paliw gazowych;
- 4) niedotrzymanie warunków umów.

§ 28. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne prowadzące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania i dystrybucji paliw gazowych określa na dany rok obowiązywania taryfy, dla każdej grupy taryfowej, średnią stawkę opłaty za usługę przesyłową.

2. Średnią stawkę opłaty za usługę przesyłową oblicza się jako iloraz kalkulacyjnych przychodów ze sprzedaży usług przesyłowych oraz opłat abonamentowych w danej grupie taryfowej, wyliczanych według stawek opłat planowanych w taryfie na dany rok jej obowiązywania oraz ilości sprzedaży tych usług z uwzględnieniem charakterystyki odbioru paliw gazowych w roku bazowym, do ilości dostaw paliw gazowych dla danej grupy taryfowej przyjętej do kalkulacji taryfy na rok bazowy.

3. Przedsiębiorstwo prowadzące działalność w zakresie przesyłania i dystrybucji oraz obrotu paliwami gazowymi przy kalkulacji średniej stawki, o której mowa w ust. 2, nie uwzględnia opłat abonamentowych.

§ 29. Jeżeli ochrona interesów odbiorców wymaga subsydiowania niektórych grup taryfowych, przedsiębiorstwo energetyczne może podwyższyć średnią stawkę opłaty za usługę przesyłową w subsydiowanych grupach taryfowych w danym roku obowiązywania taryfy, w stosunku do średniej stawki opłaty za usługę przesyłową dla danej grupy taryfowej z poprzedniego roku obowiązywania taryfy, nie więcej niż o 5 punktów procentowych dla pierwszego roku obowiązywania taryfy oraz 15 punktów procentowych dla lat następnych, ponad średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w roku kalendarzowym poprzedzającym dany rok obowiązywania taryfy.

§ 30. 1. W przypadku nieprzewidzianej, istotnej zmiany warunków prowadzenia przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej, przedsiębiorstwo to może wystąpić z wnioskiem o korektę cen ustalonych w taryfie wprowadzonej do stosowania w trybie określonym w art. 47 ustawy lub przez zawarcie umów, o których mowa w art. 5 ust. 3 ustawy, po dokonaniu analizy i oceny skutków ekonomicznych tych zmian.

2. Korekta cen, o której mowa w ust. 1, może nastąpić w szczególności w przypadku zakupu paliw gazowych po cenach:

- 1) wyższych o więcej niż 5 % w stosunku do cen przyjętych do kalkulacji w taryfie — nie częściej niż raz na kwartał;
- 2) niższych o więcej niż 5 % w stosunku do cen przyjętych do kalkulacji w taryfie — nie częściej niż raz na kwartał.

§ 31. 1. W przypadku nowo tworzonych przedsiębiorstw energetycznych lub podejmowania przez istniejące przedsiębiorstwa nowego rodzaju działalności gospodarczej w zakresie zaopatrzenia w paliwa gazowe, wysokość cen i stawek opłat ustala się na podstawie planowanych przychodów i wielkości sprzedaży dla pierwszego roku prowadzenia nowej działalności gospodarczej, z uwzględnieniem analiz porównawczych z innymi przedsiębiorstwami energetycznymi.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne powstałe w wyniku przekształceń własnościowych przedsiębiorstwa energetycznego prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie zaopatrzenia w paliwa gazowe prowadzi rozliczenia z odbiorcami na podstawie obowiązującej taryfy przedsiębiorstwa, z którego powstało w wyniku jego przekształceń, do dnia wejścia w życie taryfy przez nie ustalonej i zatwierdzonej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, jednak nie dłużej niż przez okres 9 miesięcy od dnia rozpoczęcia przez nie działalności gospodarczej, na którą uzyskało koncesję.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne, w którym nastąpiły przekształcenia własnościowe, w wyniku których powstało nowe przedsiębiorstwo, stosuje dotychczasową taryfę do dnia wejścia w życie taryfy ustalonej przez powstałe przedsiębiorstwo, jednak nie dłużej niż przez okres 9 miesięcy od dnia rozpoczęcia przez nie działalności gospodarczej.

Rozdział 4

Szczegółowe zasady rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi

§ 32. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne ustala wysokość opłaty za przyłączenie do sieci gazowej na podstawie ustalonych w taryfie stawek opłat za przyłączenie, w zależności od rodzaju odcinków sieci służących do przyłączenia i ich długości, wyrażonych w metrach.

2. Opłata za przyłączenie do sieci gazowej stanowi sumę:

- 1) opłaty za budowę odcinka sieci służącego do przyłączenia do 5 m do sieci rozdzielczej lub do 30 m do sieci przesyłowej;
- 2) opłaty za budowę odcinka sieci powyżej 5 m do sieci rozdzielczej lub powyżej 30 m do sieci przesyłowej, stanowiącej iloczyn stawki opłaty za przyłączenie i długości odcinków sieci służących do przyłączenia.

3. Opłatę za przyłączenie do sieci gazowej oblicza się według wzoru:

$$OP = OR + SP \times LP$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- OP — opłatę za przyłączenie, wyrażoną w złotych;
- OR — opłatę za budowę odcinka sieci służącego do przyłączenia do 5 m do sieci rozdzielczej lub do 30 m do sieci przesyłowej;
- SP — stawkę opłaty za przyłączenie za każdy metr odcinków sieci służących do przyłączenia powyżej 5 m do sieci rozdzielczej lub za każdy metr powyżej 30 m do sieci przesyłowej;
- LP — długość odcinków sieci powyżej 5 m do sieci rozdzielczej lub powyżej 30 m do sieci przesyłowej, wyrażoną w metrach.

§ 33. 1. Opłata za przyłączenie jest pobierana jednorazowo.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne może, na wniosek przyłączanego podmiotu, rozłożyć opłatę, o której mowa w ust. 1, na raty. Warunki pobierania opłaty w ratach, w tym pokrywania związanych z tym kosztów, określa umowa o przyłączenie.

§ 34. Opłatę za usługę przesyłową:

- 1) dla stawek dystansowych oblicza się według wzoru:

$$Od = Szd \times Q + Ssd \times Mp \times L \times T$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- Od — opłatę za usługę przesyłową, wyrażoną w złotych;
- Szd — stawkę opłaty zmiennej dystansowej, wyrażoną w złotych za metr sześcienny przesłanego paliwa gazowego;
- Q — ilość przesłanego paliwa gazowego, wyrażoną w metrach sześciennych;
- Ssd — stawkę opłaty stałej dystansowej odniesioną do okresu rozliczeniowego, wyrażoną w złotych za jednostkę mocy umownej i jednostkę długości drogi przesyłania paliwa gazowego;
- Mp — moc umowną, wyrażoną w metrach sześciennych na dobę lub na godzinę;

- L — obliczeniową odległość przesyłania paliwa gazowego, obliczaną jako najmniejszą możliwą do świadczenia takiej usługi odległość między miejscem pozyskania i miejscem odbioru tego paliwa, liczoną wzdłuż gazociągów przesyłowych określonych na schemacie sieci przesyłowych przedsiębiorstwa energetycznego, wyrażoną w metrach;
- T — ilość godzin lub dób w okresie rozliczeniowym, odpowiednio do ustalonej jednostki mocy umownej;
- 2) dla stawek grupowych, z zastrzeżeniem pkt 3, oblicza się według wzoru:

$$Og = Szg \times Q + Ssg \times Mp \times T$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- Og — opłatę za usługę przesyłową, wyrażoną w złotych;
- Szg — stawkę opłaty zmiennej grupowej, wyrażoną w złotych za metr sześcienny przestanego paliwa gazowego;
- Q — ilość przestanego paliwa gazowego, wyrażoną w metrach sześciennych;
- Ssg — stawkę opłaty stałej grupowej odniesioną do okresu rozliczeniowego, wyrażoną w złotych za jednostkę mocy umownej;
- Mp — moc umowną, wyrażoną w metrach sześciennych na dobę lub w metrach sześciennych na godzinę;
- T — ilość godzin lub dób w okresie rozliczeniowym, odpowiednio do ustalonej jednostki mocy umownej;
- 3) dla stawek grupowych, w przypadku odbiorców odbierających paliwa gazowe w ilości do 10 m³/h dla gazu ziemnego wysokometanowego i gazu propan-butan oraz do 25 m³/h dla gazu ziemnego zaazotowanego, oblicza się według wzoru:

$$Ocg = Szg \times Q + Osg$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- Ocg — opłatę za usługę przesyłową, wyrażoną w złotych;
- Szg — stawkę opłaty zmiennej grupowej, wyrażoną w złotych za metr sześcienny przestanego paliwa gazowego;
- Q — ilość przestanego paliwa gazowego, wyrażoną w metrach sześciennych;
- Osg — opłatę stałą grupową odniesioną do okresu rozliczeniowego dla danej grupy taryfowej, wyrażoną w złotych, obliczaną w zależności od nierównomierności dobowej lub godzinowej przesyłania i odbioru paliwa gazowego w sieci rozdzielczej (N), ustaloną przez przedsiębiorstwo energetyczne — na podstawie średniej charakterystyki odbioru tego paliwa dla poszczególnych grup taryfowych, określoną wzorem:
- $$N \text{ (dobowa)} = (M \times 365) : QR$$
- dla nierównomierności dobowej lub

N (godzinowa) = (M x 8760) : QR — dla nierównomierności godzinowej,

w którym:

- M — jednakowa dla całej grupy taryfowej obliczeniowa moc odbioru paliwa gazowego, ustalona na podstawie średniej charakterystyki odbioru tego paliwa dla poszczególnych grup taryfowych, wyrażona w metrach sześciennych na dobę lub w metrach sześciennych na godzinę;
- QR — ilość przestanego paliwa gazowego w roku dla danej grupy taryfowej, wyrażona w metrach sześciennych.

§ 35. Opłatę za usługę magazynowania paliw gazowych oblicza się według wzoru:

$$OM = Szz \times Vz + Szo \times Vo + SSV \times VC + SSM \times MM$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- OM — opłatę za usługę magazynowania paliw gazowych, wyrażoną w złotych;
- Szz — stawkę opłaty zmiennej za zatłoczenie metra sześciennego paliwa gazowego do magazynu, wyrażoną w złotych za metr sześcienny;
- Vz — ilość paliwa gazowego zatłoczoną do magazynu, wyrażoną w metrach sześciennych;
- Szo — stawkę opłaty zmiennej za odbiór metra sześciennego paliwa gazowego z magazynu wyrażoną w złotych za metr sześcienny;
- Vo — ilość paliwa gazowego odebraną z magazynu, wyrażoną w metrach sześciennych;
- SSV — stawkę opłaty stałej za zamówioną pojemność czynną magazynu w okresie rozliczeniowym, wyrażoną w złotych za metr sześcienny zamówionej pojemności czynnej magazynu;
- VC — zamówioną pojemność czynną magazynu w okresie rozliczeniowym, wyrażoną w metrach sześciennych;
- SSM — stawkę opłaty stałej za zamówioną moc paliwa gazowego z magazynu w okresie rozliczeniowym, wyrażoną w złotych za jednostkę mocy umownej;
- MM — zamówioną moc paliwa gazowego z magazynu w okresie rozliczeniowym, wyrażoną w metrach sześciennych na dobę lub w metrach sześciennych na godzinę.

§ 36. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem paliwami gazowymi dokonuje rozliczeń za pobrane paliwa gazowe na podstawie wskazań układu pomiarowego, w okresach rozliczeniowych ustalonych w taryfie lub w umowie sprzedaży paliw gazowych:

- 1) z odbiorcami pobierającymi paliwa gazowe w ilości do 10 m³/h dla gazu ziemnego wysokometanowego lub do 25 m³/h dla gazu ziemnego zaazotowanego — w okresach nie dłuższych niż 12 miesięcy;

2) z odbiorcami pobierającymi paliwa gazowe w ilościach większych niż 10 m³/h dla gazu ziemnego wysokometanowego lub w ilościach większych niż 25 m³/h dla gazu ziemnego azotanowanego — co miesiąc.

2. W okresach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, mogą być pobierane opłaty za paliwa gazowe w wysokości określonej na podstawie prognozowanego zużycia tych paliw.

3. Jeżeli w wyniku wnoszenia opłat na podstawie prognozowanego zużycia, o którym mowa w ust. 2, powstanie nadpłata lub niedopłata za pobrane paliwo gazowe, przedsiębiorstwo energetyczne niezwłocznie zawiadamia o tym odbiorców.

4. W przypadku powstania nadpłaty lub niedopłaty za pobrane paliwo gazowe:

- 1) nadpłata podlega zaliczeniu na poczet płatności ustalonych na najbliższy okres rozliczeniowy, o ile odbiorca w terminie określonym w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 3, nie krótszym niż 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o nadpłacie, nie zażąda jej zwrotu;
- 2) niedopłata jest doliczana do pierwszej faktury, wystawianej za najbliższy okres rozliczeniowy.

§ 37. 1. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w działaniu układu pomiarowego lub przyjęcia do rozliczeń błędnych odczytów wskazań tego układu, które spowodowały zawyżenie należności za pobrane paliwo gazowe, przedsiębiorstwo energetyczne dokonuje korekty uprzednio wystawionych faktur.

2. Korekta, o której mowa w ust. 1, obejmuje cały okres rozliczeniowy lub okres, w którym występowały stwierdzone nieprawidłowości lub błędy.

§ 38. Przedsiębiorstwo energetyczne obniża odbiorcy wysokość opłat za usługi przesyłowe i usługi magazynowania paliw gazowych w sieci przesyłowej lub rozdzielczej proporcjonalnie do wielkości ograniczenia mocy umownej i czasu trwania przerwy lub ograniczenia, w szczególności w przypadku przerw lub ograniczeń wynikających z:

- 1) awarii, zagrożenia wybuchem lub wybuchu;
- 2) zagrożenia pożarem lub pożaru;
- 3) prowadzenia prac związanych z usuwaniem awarii;
- 4) wykonywania planowanych prac konserwacyjnych lub remontowych sieci gazowych;
- 5) wykonywania prac związanych z przyłączaniem odbiorców lub prac przyłączeniowych w sieci gazowej należącej do przedsiębiorstwa gazowniczego;
- 6) prac związanych ze zmianą rodzaju dostarczanego paliwa gazowego.

§ 39. 1. Odbiorcy przysługują bonifikaty w przypadku:

- 1) ograniczenia ciśnienia dostarczanego paliwa gazowego poniżej wielkości określonych w umowie;

2) niespełnienia przez paliwo gazowe parametrów jakościowych określonych w odrębnych przepisach.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne udziela lub odmawia udzielenia bonifikaty, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku przez odbiorcę; wysokość bonifikaty określa taryfa.

§ 40. W przypadku niedotrzymania przez przedsiębiorstwo energetyczne standardów jakościowych obsługi odbiorców wysokości opłat, o ile umowa sprzedaży paliw gazowych nie stanowi inaczej, ustala się w następujący sposób:

- 1) w przypadku odmowy udzielenia odbiorcom, na ich żądanie, informacji o przewidywanym terminie wznowienia dostarczania paliw gazowych, przerwanego z powodu awarii sieci — opłata stanowi 1/300 przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w roku kalendarzowym poprzedzającym rok wprowadzenia nowej taryfy, określonego w obwieszczeniu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłaszanym w Dzienniku Urzędowym Głównego Urzędu Statystycznego;
- 2) w przypadku niepowiadomienia, co najmniej z czternastodniowym wyprzedzeniem, o terminach i czasie planowanych przerw w dostawie paliw gazowych, w formie ogłoszeń prasowych, komunikatów radiowych lub telewizyjnych albo w inny sposób przyjęty na danym terenie, odbiorców zasilanych z sieci rozdzielczej — opłata stanowi 1/150 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 3) w przypadku niepowiadomienia w formie pisemnej, telefonicznej lub za pomocą innego środka telekomunikacji, co najmniej z czternastodniowym wyprzedzeniem, o terminach i czasie planowanych przerw w dostarczaniu paliw gazowych, odbiorców zasilanych z sieci przesyłowej — opłata stanowi 1/15 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 4) w przypadku niepowiadomienia z tygodniowym wyprzedzeniem odbiorców zasilanych z sieci przesyłowej o zamierzonej zmianie ciśnienia i innych parametrów paliwa gazowego mających wpływ na współpracę ruchową z siecią — opłata stanowi 1/30 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 5) w przypadku odmowy odpłatnego podjęcia stosownych czynności w sieci, w celu umożliwienia bezpiecznego wykonania przez odbiorcę lub inny podmiot prac w obszarze oddziaływania tej sieci — opłata stanowi 1/30 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 6) w przypadku nieudzielenia na żądanie odbiorcy informacji o zasadach rozliczeń oraz aktualnych taryf — opłata stanowi 1/300 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1.

§ 41. 1. Jeżeli paliwo gazowe jest pobierane bez zawarcia umowy sprzedaży lub umowy o świadczenie usług przesyłowych, przedsiębiorstwo energetyczne może obciążyć podmiot nielegalnie pobierający to paliwo opłatami w wysokości pięciokrotności cen i stawek opłat, określonych w taryfie dla grupy taryfowej,

do której podmiot byłby zakwalifikowany, przyjmując ryczałtowe ilości zużycia paliwa gazowego określone w taryfie i wielkość mocy wynikającą z sumy zainstalowanych odbiorników.

2. Jeżeli paliwo gazowe jest pobierane niezgodnie z warunkami określonymi w umowie, przedsiębiorstwo energetyczne może obciążyć odbiorcę opłatami:

- 1) w przypadku udowodnionego okresu nielegalnego pobierania paliwa gazowego — w wysokości dwukrotności cen i stawek opłat określonych w taryfie dla grupy taryfowej, do której jest zakwalifikowany odbiorca, przyjmując wielkości pobieranej mocy i zużycia tego paliwa, jakie wystąpiły w analogicznym okresie przed powstaniem nielegalnego pobierania tego paliwa lub po jego ustaniu; opłaty oblicza się dla każdego miesiąca, w którym nastąpiło pobranie paliwa gazowego niezgodnie z umową;
- 2) w przypadku, gdy nie można ustalić ilości nielegalnie pobranego paliwa gazowego — w wysokości dwukrotności cen i stawek opłat określonych w taryfie dla grupy taryfowej, do której jest zakwalifikowany odbiorca, przyjmując ryczałtowe wielkości zużycia tego paliwa określone w taryfie i wielkość mocy określoną w zawartej z odbiorcą umowie sprzedaży lub umowie o świadczenie usług przesyłowych.
3. Opłaty, o których mowa w ust. 2 pkt 1, oblicza się dla całego nieobjętego przedawnieniem okresu udowodnionego nielegalnego pobierania paliwa gazowego.
4. Ryczałtowe ilości paliwa, o których mowa w ust. 1 i ust. 2 pkt 2, są określane w taryfach jako ilości maksymalne i przedsiębiorstwo przy ustalaniu opłat może zastosować ilości mniejsze, uwzględniając rzeczywiste możliwości pobierania paliwa gazowego przez danego odbiorcę wynikające z mocy i rodzaju zainstalowanych odbiorników.
5. Przedsiębiorstwo energetyczne może ustalić w taryfie opłaty za wykonywanie następujących czynności związanych ze stwierdzeniem nielegalnego pobierania paliwa gazowego:
  - 1) wymianę uszkodzonego przez odbiorcę gazomierza lub innego urządzenia pomiarowego albo zniszczenie tego gazomierza lub urządzenia;
  - 2) założenie plomby w miejsce zerwanej przez odbiorcę plomby na rejestratorze mocy lub innym urządzeniu związanym z pomiarem tej mocy, lub naruszenie tej plomby;
  - 3) sprawdzenie stanu technicznego układu pomiarowo-rozliczeniowego i założenie nowych plomb na kurku głównym, w układzie pomiarowo-rozliczeniowym lub na innym elemencie podlegającym oplombowaniu, w miejsce zerwanych przez odbiorcę plomb lub przez niego uszkodzonych;
  - 4) poddanie urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego ponownej legalizacji z powodu zerwania przez odbiorcę plomb legalizacyjnych lub ich naruszenia.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 42. 1. Taryfy przedsiębiorstw energetycznych obowiązujące w dniu wejścia w życie rozporządzenia obowiązują do dnia określonego w decyzjach Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki zatwierdzających taryfy.

2. Do spraw wszczętych, a niezakończonych do dnia wejścia w życie rozporządzenia, dotyczących taryf, stosuje się przepisy niniejszego rozporządzenia.

§ 43. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 3 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

Minister Gospodarki i Pracy: *J. Hausner*

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 20 grudnia 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi (Dz. U. z 2001 r. Nr 1, poz. 8 i Nr 34, poz. 407 oraz z 2002 r. Nr 213, poz. 1804), które na podstawie art. 5 ustawy z dnia 24 lipca 2002 r. o zmianie ustawy — Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 135, poz. 1144) utraciło moc z dniem 1 stycznia 2004 r.